

Tiltaltes rettigheder i straffesager - Belgien

Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog: [fr](#) [nl](#) er allerede oversat.

Disse faktablade fortæller, hvad der sker, når en person er mistænkt eller tiltalt for en lovovertrædelse, der skal behandles i retten. For oplysninger om mindre alvorlige forseelser som f.eks. overtrædelser af færdselsloven, der normalt straffes med en bøde, se [faktablad 5](#).

Hvis du selv har været udsat for en forbrydelse, kan du finde detaljerede oplysninger om dine rettigheder [her](#).

Kort gennemgang af en straffesag

I det følgende gives en kort gennemgang af de almindelige trin i en straffesag.

Undersøgelsesinstanser

Undersøgelseskammeret (chambre du conseil) og anklagekammeret (chambre des mises en accusation) (under appelretten) er retsinstanser, der varetager efterforskningen af en sag. De sikrer, at arrestordren er lovlig, afgør, om en persons varetægtsfængsling skal opretholdes, sikrer kontrol med efterforskningen og beslutter, om sagen skal forelægges en kompetent dømmende retsinstans.

Forløb i undersøgelseskammeret:

- tilsigelse ved anbefalet brev
- gennemgang af sagen på dommerkontoret
- anmodning om supplerende efterforskningsforanstaltninger før retsmødet
- retsmøde om, hvorvidt der er bevismateriale nok til, at sagen kan pådømmes
- optagelse af sagen til doms og fastsættelse af tidspunkt for afsigelse af kendelse
- afsigelse af forelæggelseskendelse. Medmindre andet er fastsat i loven, har tiltalte ikke ret til at kære denne kendelse.

Kriminalretter

Hvis du er tiltalt for en lovovertrædelse (der kan straffes med en bøde på mindst 26 EUR og/eller fængsling i fra 8 dage til 5 år), tilsiges du til en kriminalret, som afgør, om du er skyldig i det, du bliver anklaget for, løslader eller dømmer dig og fastlægger eventuelt en erstatning til ofrene. Kriminalretten kan idømme fængselsstraffe på op til 20 år for en alvorlig forbrydelse.

Forløb ved kriminalretten:

- tilsigelse ved stævning
- gennemgang af sagen på dommerkontoret
- retsmøde i retten
- dommeren voterer i en måned
- domsafsigelse
- ret til at appellere dommen.

Nævningedomstolen (la cour d'assises)

Hvis du er anklaget for en forbrydelse (lovovertrædelse, der maksimalt kan straffes med fængsel på livstid), henvises sagen til en nævningedomstol. Et nævningeting bestående af 12 nævninge valgt blandt borgerne afgør, om du er skyldig i det, du er anklaget for. Sammen med de tre juridiske dommere fastlægges din straf, hvis du bliver kendt skyldig. Det er dog kun domstolen, der kan fastlægge erstatninger til eventuelle ofre, hvis disse kræver erstatning.

Forløb ved nævningedomstolen:

- forelæggelsesdom fra anklagekammeret og indstævning ved en stævningsmand
- gennemgang af sagen på dommerkontoret (gratis kopi efter ønske)
- første retsmøde: sammensætning af liste over vidner og af nævninge ved lodtrækning
- mundtlig bevisoptagelse
- mundtlig procedure om skyldsspørgsmål, derefter eventuelt om straf og endelig om de borgerlige krav
- ingen appel (mulighed for appel til kassationsretten (cour de cassation)).

Yderligere oplysninger om alle trin i en straffesag og om dine rettigheder findes i faktabladene. Oplysningerne erstatter ikke juridisk rådgivning og er kun vejledende.

Europa-Kommissionens rolle

Bemærk, at Europa-Kommissionen ikke går ind i straffesager i de enkelte medlemsstater og ikke kan hjælpe dig, hvis du ønsker at klage. Faktabladene indeholder oplysninger om, hvordan og til hvem du kan klage.

Klik på linkene nedenfor for at finde de oplysninger, du har brug for.

[1 – Juridisk bistand](#)

[2 – Mine rettigheder i forbindelse med en politiefterforskning](#)

- Anholdelse og afhøring hos politiet
- Sag til oplysning
- Sag til efterforskning
- Særligt tilfælde: varetægtsfængsling
- Forundersøgelsens afslutning

[3 – Mine rettigheder under retssagen](#)

[4 – Mine rettigheder efter retssagen](#)

[5 – Overtrædelser af færdelsloven og andre mindre alvorlige forseelser](#)

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Sidste opdatering: 04/05/2012

1 – Juridisk bistand

Den originale sprogudgave af denne side [nl](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.
Følgende sprog: [fr](#) er allerede oversat.

Det er meget vigtigt at få uvildig rådgivning af en advokat, når du på den ene eller anden måde bliver inddraget i en straffesag. Faktablade indeholder oplysninger om, hvornår og under hvilke omstændigheder du har ret til at blive repræsenteret af en advokat. Du kan også læse om, hvordan advokaten kan hjælpe dig. I dette faktablad kan du læse om, hvordan man finder en advokat, og hvordan du får dækket advokatsalæret, hvis du ikke selv kan betale.

Sådan finder du en advokat

Alle advokater i Belgien er medlem af advokatsammenslutningen i den retskreds, advokatkontoret ligger i. I Bruxelles består den af to afdelinger, en med fransktalende, en med flamsktalende advokater.

Sammenslutningen af fransktalende og tysktalende advokater, Ordre des Barreaux francophones et germanophones (O.B.F.G), omfatter advokatsammenslutningen i hhv. Vallonien og Bruxelles.

Den nederlandsktalende sammenslutning i hovedstaden og de flamsktalende advokatsammenslutninger er samlet i Orde van de Vlaamse Balies (O.V.B.)

Der findes en liste over alle advokater på de gule sider eller på internettet (<https://avocats.be/fr> eller <http://www.advocaat.be/>). Du kan finde en advokat, der normalt arbejder med forsvar for tiltalte i straffesager, ved at søge under "matière préférentielle" ("voorkeurmaterië" på nederlandsk) og derefter under "droit pénal" ("strafrecht" på nederlandsk).

Du kan også kontakte en advokat, der bor i nærheden af dig, ved at bruge kommune eller retskreds som søgekriterium.

Sekretariatet i advokatsammenslutningerne kan også sende dig en liste over advokater.

Hvis du har fået anbefalet en advokat, kan du kontakte denne direkte pr. brev, e-mail eller telefon.

Betaling for advokatbistand

Normalt er det dig, der skal betale advokatens salær. Du kan blive bedt om at betale et forskud før hver ydelse. Salærets størrelse er ikke fastsat ved lov. Advokaten skal dog fortælle dig, hvordan salæret er sammensat. Regningen kan f.eks. være en timesats for den tid, der bruges til at forberede dit forsvar, eller et salær for hver ydelse såsom høring, læsning af sagsakter, forsvarstale o.l.

Hertil kommer advokatkontorets udgifter og udlæg til rettens administration.

Hvis du ikke har de nødvendige ressourcer til at betale din advokat, kan du ansøge om gratis retshjælp på det retshjælpskontor (Bureau d'Aide Juridique), som din advokat er tilknyttet. Listen over retshjælpskontorer i hver kommune kan findes på internettet:

- [på fransk](#),
- [på nederlandsk](#).

Du kan få gratis retshjælp til din advokat, hvis du modtager socialhjælp fra C.P.A.S, garanteret indkomst til ældre, indkomsterstatning til handicappede, hvis du er forsørger for et barn, der modtager garanterede familiedydelser, er lejer i et socialt boligbyggeri, er mindreårig, er forgældet (dvs. omfattet af en procedure for kollektiv gældsafvikling), er tilbageholdt, er tiltalt og indkaldt ved politirapport eller er psykisk syg.

Det samme gælder, hvis du bor alene og har en månedlig indkomst på under 860 EUR, eller hvis du er samlevende, og husstandens månedlige nettoindkomst er under 1 104 EUR (plus 145,16 EUR pr. person, der forsørges).

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Sidste opdatering: 04/05/2012

Den originale sprogudgave af denne side [nl](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog: [fr](#) er allerede oversat.

Hvad sker der under efterforskningen og undersøgelsen af en straffesag?

Under efterforskningen og undersøgelsen indhentes der beviser for dels at fastslå, at der er sket en lovovertrædelse, dels at bevise, at den mistænkte er uskyldig, eller at der ikke er sket en lovovertrædelse.

Hvilke trin består en efterforskning og en undersøgelse af? Hvem gennemfører de forskellige trin?

Politiet efterforsker lovovertrædelser og gerningsmænd hertil og indsamler beviser.

Når politiet har mistanke om, at der er sket en lovovertrædelse, orienteres anklagemyndigheden, der beslutter:

- enten at henlægge sagen
- eller selv at fortsætte efterforskningen (oplysning)
- eller at forelægge sagen for en undersøgelsesdommer og anmode denne om at undersøge et bestemt forhold, ikke en bestemt person (undersøgelse).

Anklagemyndigheden har mindre omfattende beføjelser end undersøgelsesdommeren. Undersøgelsesdommeren eller anklagemyndigheden leder efterforskningen og anmoder politiet om at foretage de konkrete tiltag (afhøringer, ransagninger, dna-test osv.).

Når undersøgelsen er afsluttet, er der følgende muligheder:

Hvis sagen er til oplysning, kan anklageren:

- henlægge sagen
- foreslå et forlig: dvs. at der ikke indledes en straffesag til gengæld for en sum penge (den klassiske procedure ved overtrædelser af færdselsloven)
- foreslå en mægling i straffesager for mindre overtrædelser: ingen retssag, men gerningsmanden skal betale erstatning til ofret og i givet fald gå i behandling eller tage en uddannelse
- indstævne den mistænkte direkte for den dommer (el. instans), som behandler sagens faktiske forhold
- indstævne den pågældende for den domstol, der skal afsige en dom med en rapport om sagen: indstævningen forkyndes for den tiltalte ved anholdelsen (højst 24 timer), eller når denne møder frem for anklageren, og har til formål at fremskynde proceduren.

Hvis sagen skal undersøges, overdrages den til anklagemyndigheden, som udarbejder det endelige anklageskrift. Derefter kan tiltalte læse sagens akter. Tiltalte bliver indkaldt til et møde i undersøgelseskammeret, som gøres bekendt med indholdet af undersøgelsesdommerens rapport og anklagemyndighedens sagsfremstilling og hører de eventuelle civile parter (ofrene) og forsvarrets mundtlige indlæg. Derefter har undersøgelseskammeret følgende muligheder:

- enten kan det overdrage sagen til undersøgelsesdommeren med henblik på yderligere undersøgelser
- eller det kan, hvis undersøgelsen er afsluttet
- udsætte domfældelsen, hvis en offentlig høring kan skade den tiltalte
- afsige kendelse om anbringelse på en social institution, hvis den person, der har begået overtrædelsen, var så mentalt forstyrret i gerningsøjeblikket, at han/hun var ude af stand til at styre sine handlinger og stadig er i en sådan tilstand,
- hjemvise sagen til domfældelse i den kompetente ret (politiretten eller den strafferetlige afdeling). Hvis det er opfattelsen, at sagen henhører under nævningedomstolen, afsiger kammeret kendelse om at overdrage bevismaterialet til anklagemyndigheden, da det kun er anklagekammeret, der kan forelægge en sag for nævningedomstolen.

Tiltalte har ret til at appellere (dog kun visse procedurespørgsmål) til anklagekammeret.

Under efterforskningen kan undersøgelsesdommeren udstede en arrestordre på særlige betingelser:

- hvis der findes alvorlige indicier for skyld

- hvis strafferammen for overtrædelsen er mindst et års fængselsstraf
- hvis det er tvungende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed.

Hvis den maksimale straf ikke overstiger femten års fængsel, kan der kun udstedes en arrestordre, hvis der er tungtvejende grunde til at frygte at tiltalte vil flygte, begå den samme forbrydelse igen, unddrage sig retsforfølgning, bortskaffe beviser eller indgå hemmelige aftaler med tredjemand.

Tiltalte møder for undersøgelseskammeret senest fem dage efter forkyndelsen af arrestordren og derefter en gang om måneden indtil afslutningen af sagens oplysning (hver tredje måned, hvis der ikke er tale om en kriminalsag).

Mine rettigheder under efterforskningen og undersøgelsen

- [Anholdelse og afhøring hos politiet \(1\)](#)
- [Sag til oplysning \(2\)](#)
- [Sag til undersøgelse \(3\)](#)
- [Særligt tilfælde: varetægtsfængsling \(4\)](#)
- [Undersøgelsens afslutning \(5\)](#)

Anholdelse og afhøring hos politiet (1)

I hvilke tilfælde og hvor længe kan politiet tilbageholde mig?

Politiet kan tilbageholde dig, hvis du bliver pågrebet i gerningsøjeblikket eller på foranledning af anklagemyndigheden eller undersøgelsesdommeren, hvis der foreligger alvorlige indicier for skyld. Politiet kan højst tilbageholde dig i 24 timer.

Kan jeg blive kropsviseret?

Ja, under anholdelsen, eller hvis der er grund til at tro, at du bærer våben eller farlige genstande, eller hvis den offentlige orden er truet.

Kan politiet komme ind i min bolig?

Ja, enten hvis du bliver pågrebet på fersk gerning eller med dit samtykke.

Kan mit kontor, min bil osv. blive ransaget?

Ja, og det gælder også dit hjem. Nogle steder er dog ukrænkelige og andre er særligt beskyttede. De kan derfor kun ransages efter en bestemt procedure. Det gælder diplomaters eller parlamentsmedlemmers kontorer og lokaler, der tilhører personer, som er i besiddelse af fortrolige oplysninger o.l.

Din bil kan blive undersøgt, hvis der er grund til at tro, at den har været brugt til at begå en lovovertrædelse eller transportere eftersøgte personer, beviser eller genstande, der er farlige for den offentlige orden.

Kan jeg kontakte et familiemedlem, en ven, en læge eller min ambassade?

Hvis politiet finder det hensigtsmæssigt eller på anmodning, vil du blive undersøgt af en læge. På dette tidspunkt beslutter politiet, om du har ret til at foretage et telefonopkald. Hvis du er mindreårig, har politiet pligt til snarest skriftligt eller mundtligt at informere dine forældre, din værge eller den person, der tager sig af dig.

Hvad er mine rettigheder under afhøringen hos politiet?

Du har ret til ikke at udtale dig og til ikke at anklage dig selv, dvs. til ikke at samarbejde om at finde beviser mod dig.

Ved afhøringens begyndelse informeres du om følgende:

- Du kan bede om, at alle spørgsmål og svar nedfældes i deres fulde ordlyd.
- Du kan bede om at få indhentet bestemte oplysninger eller gennemført en afhøring.
- Dine udtalelser kan bruges som beviser retssagen.

Du kan bruge de dokumenter, du har i din besiddelse, uden at dette kan medføre en udskydelse af afhøringen. Under afhøringen eller på et senere tidspunkt kan du kræve, at disse dokumenter vedlægges afhøringsrapporten eller opbevares på dommerkontoret.

Efter afhøringen kan du gennemlæse afhøringsrapporten eller kræve, at den bliver læst op for dig. Du vil blive spurgt, om du har rettelser eller tilføjelser til rapporten.

Hvis du ønsker at tale et andet sprog end processproget, kontaktes en autoriseret tolk, og dine udtalelser bliver nedskrevet på dit sprog, eller du bliver selv bedt om at nedskrive dem. Hvis afhøringen finder sted med tolk, anføres dennes identitet og funktion.

Du får at vide, at du vederlagsfrit vil få en kopi af din afhøring.

Bliver der indhentet oplysninger om min straffeattest?

Politiet har adgang til strafferegistret.

Kan jeg få juridisk bistand?

Din advokat må ikke være til stede under en afhøring, og du kan ikke mødes med din advokat i løbet af de 24 timer, som din indledende frihedsberøvelse kan vare.

Sag til oplysning (2)

Sagens efterforskning varetages af anklagemyndigheden. Den indledende oplysning af sagen er af inkvisitorisk art, dvs. hemmelig, skriftlig og ikke-kontradiktorisk.

Hvad kan anklagemyndigheden gøre under denne oplysningsfase?

Medmindre andet er angivet i loven, kan oplysning af sagen ikke indebære tvang eller overtrædelser af den enkeltes rettigheder og friheder. Genstande kan beslaglægges under visse omstændigheder.

Anklagemyndigheden kan bl.a.:

- besigtige gerningsstedet
- afhøre eller lade politiet afhøre mistænkte og vidner
- tilbageholde personer (ud over tilfælde af pågribelse på fersk gerning) i 24 timer
- lade foretage en dna-test med den mistænktes samtykke
- tilbageholde og beslaglægge post (men ikke åbne posten)
- under visse omstændigheder indhente bankoplysninger
- foretage ransagninger i tilfælde af pågribelse på fersk gerning eller med samtykke fra den person, der har den faktiske brugsret til stedet
- iværksætte mere specielle efterforskningsmetoder, der kan være meget indgribende.

Hvad gør jeg, hvis mine rettigheder bliver overtrådt under en undersøgelse?

Du kan anmode om at få annulleret undersøgelsen i en begrundet begæring, en "référé pénal" (foreløbig strafferetlig forholdsregel), f.eks. hvis dine ejendele er blevet beslaglagt som belastende materiale. Anklagemyndigheden skal træffe beslutning herom inden for højst 15 dage. Sker dette ikke, eller er beslutningen negativ, kan du klage til anklagekammeret.

I så fald kan du også anmode anklagemyndigheden om at tillade Organe Central pour la Saisie et la Confiscation (Det centrale kontor for indefrysning og konfiskation) at sælge ejendelen eller tilbagelevere den imod en kaution.

Har jeg adgang til sagens akter?

I modsætning til under selve sagens undersøgelse findes der ikke nogen bestemt regel for hel eller delvis formidling af sagens akter til parterne i denne fase. Du kan anmode anklagemyndigheden om at få adgang til sagen, idet denne har beføjelse til at efterkomme eller afvise din anmodning.

Har jeg selv indflydelse på, hvad der sker med sagen?

Nej. Anklagemyndigheden alene træffer beslutning om at henlægge sagen, henvise den til en undersøgelsesdommer, stævne eller indkalde dig via en politirapport til at møde i den ret, der afgør sagens realitet, eller foreslå dig en alternativ form for tiltalefrafald (bødeforlæg eller mægling. Der gennemføres således ikke en retssag, hvis du betaler bøden eller overholder de betingelser, der fastlægges under mæglingen).

Sag til undersøgelse (3)

Undersøgelsen gennemføres under undersøgelsesdommerens ledelse og myndighed. Denne får sagen henvist af anklagemyndigheden eller det formodede offer for en lovovertrædelse, som anlægger et civilt søgsmål.

Hvilke handlemuligheder har undersøgelsesdommeren?

En undersøgelsesdommer kan gøre det samme som en anklager og har omfattende tvangsmidler til rådighed såsom at udstede en arrestordre, iværksætte telefonaflytninger, foretage ransagninger uden samtykke og generelt meget brede efterforskningsmetoder.

Skal jeg afhøres af undersøgelsesdommeren?

En afhøring hos undersøgelsesdommeren er kun obligatorisk, hvis der er udstedt en arrestordre.

Skal dommeren fortælle mig om retssagen?

Dommeren skal i princippet rejse tiltale mod dig, hvis der er alvorlige indicier for din skyld. Tiltalen bliver rejst efter et retsmøde eller forkyndes med post og giver dig ret til at få adgang til sagens akter og anmode om supplerende undersøgelser.

Kan dommeren aflytte min telefon?

Ja, under overholdelse af meget præcise bestemmelser i loven.

Kan jeg modsætte mig en ransagning?

Dit hjem kan med nærmere fastsatte undtagelser blive ransaget, hvis dommeren underskriver en ransagningskendelse, og hvis ransagningen finder sted i tidsrummet 05.00-21.00.

Kan dommeren tvinge mig fysisk til at få foretaget en dna-test?

Ja, under visse omstændigheder.

Hvad kan jeg gøre, hvis mine rettigheder overtrædes under en undersøgelse?

Du kan iværksætte en "référé pénal" (jf. oplysning).

Har jeg adgang til sagens akter under undersøgelsen?

Hvis du er tiltalt, men ikke varetægtsfængslet, kan du ansøge om adgang til sagens akter ved at sende en begæring til undersøgelsesdommeren, der kan afvise din begæring, men i så fald skal give dig en begrundelse. Besvarer dommeren ikke din henvendelse, eller er beslutningen negativ, kan du klage til anklagekammeret.

Kan jeg anmode undersøgelsesdommeren om at foretage bestemte undersøgelser?

Ja, uanset om du er varetægtsfængslet eller ikke. Du kan indsende en begæring herom. Undersøgelsesdommeren kan afvise den, hvis det, du foreslår, ikke anses for at være afgørende for at oplyse sagen eller menes at ville skade efterforskningen. Du kan appellere afgørelsen.

Særligt tilfælde: Varetægtsfængsling (4)

Hvordan skal afhøringen hos dommeren foregå?

En afhøring forud for udstedelsen af en arrestordre skal finde sted senest 24 timer efter frihedsberøvelsen, idet arrestordren ellers bliver ugyldig. Afhøringen skal især handle om en eventuel arrestordre og om anklagen.

Din advokat må ikke være til stede.

Har jeg ret til bagefter at blive afhørt af undersøgelsesdommeren?

Du kan anmode om en opfølgende afhøring. Det er den eneste afhøring, hvor din advokat kan være til stede.

Hvornår kan jeg se min advokat?

Efter den første afhøring hos undersøgelsesdommeren.

Kan jeg anfægte lovligheden af begrundelsen for arrestordren?

Du kan ikke appellere afgørelsen om varetægtsfængsling.

Senest fem dage efter forkyndelsen af arrestordren skal du møde frem i undersøgelseskammeret. Dagen inden får du adgang til din sag. Din advokat eller du selv kan anmode om, at du bliver løsladt.

Din advokat kan gøre uregelmæssigheder i arrestordren gældende, men først under denne første afhøring i undersøgelseskammeret. Hvis arrestordren bekræftes, har du ret til at appellere dette. Du indkaldes til at give møde i anklagekammeret inden for højst 15 dage. Overholdes disse frister ikke, løslades du øjeblikkelig.

Bekræftelsen af varetægtsfængslingen er gyldig i en (eller tre) måneder. Du kan ved hvert retsmøde anfægte relevansen af arrestordren og/eller de alvorlige indicier for din skyld. Sagsakterne stilles til rådighed for dig to dage før hvert retsmøde.

Må jeg kommunikere med andre, mens jeg er fængslet?

Du må altid kommunikere med din advokat.

Derimod kan undersøgelsesdommeren forbyde dig at kommunikere med alle andre, dog højst i tre dage.

Hvornår kan jeg blive løsladt?

Undersøgelsesdommeren kan til enhver tid beslutte at løslade dig, eller det kan besluttes under et retsmøde. Løsladelsen kan være betinget eller ske mod kaution.

Jeg kommer fra et andet land. Skal jeg være til stede under undersøgelsen?

Der kan udstedes en arrestordre, hvis der er fare for, at du vil forsøge at unddrage dig retsforfølgning. Undersøgelsesdommeren eller undersøgelsesinstanser kan løslade dig mod kaution. Du får pengene igen, hvis du møder frem i alle sagens faser.

Hvis du løslades, vil du blive bedt om at møde op til retsmøderne og i princippet i den pådømmende ret. Undersøgelsesdommeren kan afsige kendelse om betinget løsladelse, således at du f.eks. ikke har ret til at forlade landet. Disse betingelser kan forlænges for tre måneder ad gangen. Du kan anfægte disse kendelser i undersøgelseskammeret.

Undersøgelsens afslutning (5)

Hvad kan jeg gøre, hvis efterforskningen trækker i langdrag?

Efter et år kan du forelægge sagen i en begrundet begæring for anklagekammeret, der har ansvaret for efterforskningen.

Kan tiltalen ændres før sagens behandling i retten?

Anklagemyndigheden gennemgår sagsakterne fra dommeren og formulerer de tiltalepunkter, som tiltalte efter myndighedens mening skal gøre rede for i retten. Anklageren kan også fremsætte påstand om frikendelse eller anmode dommeren om at træffe supplerende efterforskningsmæssige foranstaltninger. På dette tidspunkt kan den strafferetlige kvalifikation stadig ændres af anklagemyndigheden eller undersøgelseskammeret, der beslutter, hvad der videre skal ske med sagen.

Kan jeg erklære mig skyldig i hele eller dele af tiltalen før sagens behandling i retten?

Nej, du anses for at være uskyldig, indtil en dømmende domstol har afsagt en endelig dom i sagen.

Hvordan afsluttes sagen?

Undersøgelseskammeret beslutter efter gennemgang af undersøgelsesdommerens rapport samt høring af den eventuelle civile part, anklageren og forsvaret:

- at hjemvise tiltalte til den kompetente retsinstans
- at henlægge sagen
- at udsætte domfældelsen: kendsgerningerne erklæres fastslået, men der afsiges ikke dom. Dommeren fastsætter en prøvetid, der kan ledsages af forskellige betingelser, som skal overholdes
- at anvende loven om sociale interesser (tvangsanbringelse).

Hvilke rettigheder har jeg i denne fase?

Du har fri adgang til sagens akter og kan tage en kopi af dokumenterne før retsmødet i undersøgelseskammeret. Du kan også i en begæring anmode om yderligere efterforskningsmæssige foranstaltninger. Hvis undersøgelsesdommeren afviser dette, kan du klage over denne afgørelse til anklagekammeret.

Kan jeg klage over afgørelsen?

Du kan ikke kære en forelæggelseskendelse undtagen i tilfælde af uregelmæssigheder, udeladelser, eller fordi en efterforskningsmæssig foranstaltning, indhentning af et bevis eller forelæggelseskendelsen kendes ugyldige (hvis du påberåber dig afvisning af sagen af formelle grunde eller henlæggelse af sagen).

Kan jeg blive anklaget for en lovovertrædelse, som jeg allerede er blevet retsfulgt for i en anden medlemsstat?

I princippet nej.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Sidste opdatering: 04/05/2012

3 – Mine rettigheder under retssagen

Den originale sprogudgave af denne side [fr](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog: [nl](#) er allerede oversat.

Hvor gennemføres retssagen?

- Politiretten (tribunal de police) pådømmer mindre alvorlige sager (forseelser, der straffes med bøde i størrelsesordenen 1-25 EUR såsom overtrædelser af landbrugslove og alle former for overtrædelser af færdselsloven (ulykker med dødelig udgang o. l.).
- Kriminalretten/domstolens strafferetlige afdeling (tribunal correctionnel) pådømmer alvorlige strafferetlige lovovertrædelser og forbrydelser (sager, der automatisk indebærer formildende omstændigheder)
- Nævningedomstolen (cour d'assises) pådømmer de alvorligste forbrydelser (forbrydelser, hvor man enten ikke kan eller ikke vil tage hensyn til formildende omstændigheder).

Er retssagen offentlig?

I princippet er retssagen offentlig og finder sted i en retssal, hvor der er adgang for alle (tilskuere og journalister), medmindre dørene lukkes af sikkerhedshensyn.

Hvis du er impliceret i en sædelighedssag (f.eks. voldtægt), kan du bede retten om at behandle sagen for lukkede døre, dvs. begrænse adgangen til tilhørerpladserne til personer, der er berørt af sagen.

Hvis sagen handler om at indlægge en kriminel, der ikke kan gøres ansvarlig for sine handlinger, fordi den pågældende er alvorligt mentalt forstyrret, kan denne anmode om lukkede døre, hvilket anklagemyndigheden så kan gøre indsigelse imod.

Hvem pådømmer sagen?

Juridiske dommere i politiretten og kriminalretten. I nævningedomstolen er det derimod 12 nævninge, der pådømmer skyldsspørgsmålet. Derefter udmåler nævningene straffen sammen med tre juridiske dommere.

Kan tiltalen ændres under sagens behandling?

Den påtalte overtrædelse kan betragtes forskelligt af anklagemyndigheden og dommeren. Hvis du f.eks. har knust vindspejlet i en bil, kan anklagemyndigheden anklage dig for forsøg på tyveri, mens du i virkeligheden kun havde til hensigt at smadre det. Retten kan definere handlingen anderledes og finder måske, at der er tale om en beskadigelse. Det skal dommeren dog informere dig om, så du kan forsvare dig på dette nye grundlag.

Hvad sker der, hvis jeg erklærer mig skyldig i hele eller dele af tiltalen under sagens behandling?

Straffen bliver ikke automatisk mildere.

Hvilke rettigheder har jeg under sagens behandling?

Skal jeg være til stede under sagen? Skal jeg være til stede under *hele* sagen?

Du har altid ret til at lade en advokat repræsentere dig. Du skal undtagelsesvis selv møde frem, hvis retten afsiger kendelse herom. Det skal du have besked om før retsmødet.

Kan sagen gennemføres uden mig?

Hvis du ikke er til stede eller repræsenteret af en advokat for at svare på anklagerne, finder retssagen sted uden dig, og du dømmes in absentia.

Hvis jeg bor i en anden medlemsstat, kan jeg så deltage via en direkte tv-forbindelse?

Nej.

Får jeg tolkning, hvis jeg ikke forstår det sprog, der tales i retten?

Ja.

Skal jeg have en advokat?

Nej, medmindre din sag behandles af nævningedomstolen.

Får jeg beskikket en advokat?

Ja, på visse betingelser (se [faktablad 1](#)).

Kan jeg skifte advokat?

Ja, også uden at begrunde det.

Må jeg få ordet under sagen?

Ja.

Skal jeg sige noget under sagen?

Det er ikke obligatorisk.

Hvad er følgerne, hvis jeg ikke siger sandheden under sagen?

Du har ret til ikke at anklage dig selv og til at udvikle din egen forsvarsstrategi. Det omfatter også retten til ikke at sige noget.

Hvilke mine rettigheder har jeg i forhold til beviserne mod mig?

Kan jeg anfægte beviserne imod mig?

Ja.

Hvordan?

Ved på retsmødet at bede dommeren om at iværksætte andre efterforskningstiltag.

Hvorfor?

For at bevise, at anklagen er usandsynlig.

Hvilken slags beviser kan jeg fremlægge som forsvar for mig selv?

Du kan fremlægge alle former for dokumenter og nye ekspertudtalelser, bede om at få afhørt et nyt vidne osv.

Kan jeg bede en privatdetektiv indhente beviser til fordel for min sag?

Ja.

Vil de blive brugt i retten?

Ja.

Kan jeg indkalde vidner, der taler min sag?

Ja.

Kan jeg eller min advokat stille de andre vidner i sagen spørgsmål?

Ja, enten via politiet eller dommeren.

Kan jeg eller min advokat anfægte det, de siger?

Ja.

Vil der blive taget hensyn til oplysninger på min straffeattest?

Ja.

- Hvilken slags oplysninger?

Tidligere domme.

- Under hvilke omstændigheder? På hvilket trin?

De tidligere domme kan bidrage til en fordobling af den højeste straf og kan være en hindring for lempeligere foranstaltninger.

- Vil der blive taget hensyn til tidligere domme fra en anden medlemsstat?

Ja, de kan formidles til dommeren.

Hvad sker der efter retssagen?

Hvad kan en sag ende med?

- Sagen kan blive afvist, hvis en vigtig regel ikke er blevet overholdt. Der kan dog indledes en ny sag.
- Frifindelse, hvis det ikke er bevist ud over enhver rimelig tvivl, at du er skyldig.
- Domfældelse.

Sker der domfældelse, har dommeren fem muligheder alt efter overtrædelsernes art og din straffeattest:

- Fængselsstraf.
- Samfundstjeneste: dvs. at man inden for et år skal udføre ulønnet arbejde for samfundet. Gør man det ikke, bliver man idømt fængselsstraf eller bøde
- Bødestraf.
- En betinget dom eller udsættelse af domfældelsen, hvilket kan gøres betinget af forskellige forhold (at man ikke begår nye overtrædelser, at man følger en uddannelse, at man ikke længere kommer bestemte steder osv.) i en periode på 1 til 5 år
- Erklæring om skyldsspørgsmålet.

Hvad er ofrets rolle under sagen?

Ofret har ret til at udtale sig om forhold, der berører det, og kræve økonomisk erstatning.

Hvordan?

Mundtligt eller skriftligt.

På hvilket trin?

Under retsmødet, lige efter at du er blevet afhørt af dommeren.

Du kan finde flere oplysninger i faktabladet om [ofrets rettigheder](#).

Relevante links

[Adresser på retsinstanser](#)

[Justitsministeriets websted](#)

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Sidste opdatering: 04/05/2012

4 – Mine rettigheder efter retssagen

Den originale sprogudgave af denne side [nl](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog: [fr](#) er allerede oversat.

Kan jeg appellere en dom?

Kan jeg appellere dommen og straffen?

En dom, der afsiges, hvor du ikke er til stede eller ikke er blevet repræsenteret af en advokat, hedder en udeblivelsesdom. Der findes en specifik klagemulighed, en genoptagelsesbegæring. Du kan også appellere en dom.

Hvis dommen er afsagt, mens du er til stede, er afgørelsen kontradiktorisk. Klagemuligheden er en appel, som alene gælder afgørelser, der er afsagt af en underret. Du kan således ikke appellere domme afsagt af appelretten (cour d'appel) og nævningedomstolen (cour d'assises).

Hvordan? Over for hvem?

Hvis du er fængslet, kan du indgive en genoptagelsesbegæring og en appel til fængslets sekretariat. Hvis du ikke er fængslet, skal en genoptagelsesbegæring indgives til en foged (huissier de justice), mens appellen skal indgives til sekretariatet i den ret, der har afsagt dommen.

Hvornår?

Begæringen/appellen skal være indgivet inden for 15 dage.

- Fristen for indgivelse af en genoptagelsesbegæring starter dagen efter, at den skriftlige afgørelse er forkyndt.
- Fristen for indgivelse af en appel starter dagen efter det retsmøde, hvor dommen blev afsagt.

Hvad er begrundelsen for at klage/appellere?

Årsagen er uenighed om de forhold, der angiveligt er blevet belyst, eller om de retlige grunde.

Hvad sker der, hvis jeg klager/appellerer?

Hvad sker der, hvis jeg er i fængsel, når jeg indgiver en begæring/appel?

Hvis begæringen/appellen vedrører den sag, du sidder i fængsel for, og hvis du er idømt fængselsstraf, skal du blive i fængslet, indtil der er truffet ny dom i sagen. Du kan indgive en ansøgning om midlertidig løsladelse under den nye retssag.

Hvis du er i fængsel for en anden sag, får begæringen/appellen ingen indflydelse på din fængsling.

Hvor lang tid går der, inden begæringen/appellen bliver behandlet?

En genoptagelsesbegæring vil blive behandlet senest 15 dage efter, at du har indgivet den, hvis du ikke er fængslet, og 3 dage, hvis du er i fængsel. En appel behandles senest 60 dage efter indgivelsen.

Kan jeg fremlægge nye beviser i klage-/appelsagen?

Ja.

Hvilke regler gælder der?

De samme regler som i den første sag (se [faktablad 3](#)).

Hvad sker der på det retsmøde, hvor begæringen/appellen behandles?

Dommeren undersøger først, om begæringen/appellen er indgivet i tide, og derefter pådømmes de fremførte forhold igen, og en straf udmåles eventuelt.

Hvad kan rettens afgørelse være?

Hvad sker der, hvis jeg får medhold/ikke får medhold i min begæring/appel?

Hvis genoptagelsesbegæringen eller appellen godtages, er der to muligheder:

- afvisning af sagen eller frifindelse, hvilket betyder, at du løslades med de samme, hvis du er fængslet
- udmåling af en mildere straf.

Hvis begæringen/appellen afvises, sker følgende:

- ved en genoptagelsesbegæring stadfæstes straffen, som aldrig kan blive skærpet
- ved en appel kan straffen enten stadfæstes eller skærpes.

Har jeg ret til at indgive en appel til en højere/anden retsinstans?

Du kan appellere en dom i en sag om genoptagelsesbegæring til en appelret. Du kan indgive en kassationsbegæring mod appelrettens dom til kassationsretten (cour de cassation) (senest efter 15 dage). Begæringen indgives til dommerkontoret ved appelretten. Dette får ikke ophævende virkning for dommen.

På hvilke betingelser?

En sag kan kun appelleres til kassationsretten, hvis lovgivningen eller proceduren ikke er blevet overholdt.

Hvis jeg får medhold, vil jeg så få erstatning?

Ja, hvis du har været frihedsberøvet i denne sag.

Hvad får jeg?

Erstatning for den skade, du har lidt på grund af frihedsberøvelsen.

Hvordan?

Ved at skrive til Service public fédéral Justice (den føderale offentlige tjeneste på retsområdet).

Hvis jeg får medhold, vil min dom så stadig fremgå af min straffeattest?

Nej.

Hvornår er en dom endelig?

Når der ikke er indgivet en genoptagelsesbegæring senest 15 dage efter forkyndelsen af en udeblivelsesdom.

Når hverken du eller anklagemyndigheden har indgivet en appel senest 25 dage efter domsafsigelsen.

Jeg kommer fra en anden medlemsstat. Kan jeg blive sendt tilbage dertil efter retssagen?

Ja.

Bliver jeg automatisk sendt tilbage?

Nej, dette skal altid godkendes af Belgien og den anden stat.

Under hvilke omstændigheder?

- **Tilfælde 1:** For at afsone den (inappellable) straf på ikke under 6 måneders fængsel, der er afsagt i Belgien, i dit eget land (se også: [La Justice de A à Z](#)).

a) med accept fra dig: kun hvis du har opholdstilladelse i Belgien. Se [☞ Europarådets konvention](#).

b) uden din accept: hvis du ikke har eller ikke længere har opholdstilladelse i Belgien (se [☞ Europarådets konvention](#)), eller hvis Belgien har udstedt en **europæisk arrestordre** mod dig med en garanti for, at du vender tilbage til oprindelseslandet.

- **Tilfælde 2:** Uden din accept: hvis du skal dømmes i dit oprindelsesland på grundlag af en **europæisk arrestordre** udstedt af det land, du er statsborger i. Hvis du også skal afsone din straf i Belgien, kan Belgien vente med at sende dig tilbage til oprindelseslandet, til du har afsonet straffen, eller du kan sendes midlertidigt tilbage for at blive dømt i oprindelseslandet, med garanti for at du vender tilbage til Belgien for at afsone din belgiske straf her. Hvis du har din sædvanlige bopæl i Belgien, kan du bede Belgien sende dig tilbage med garanti for, at du kan vende tilbage til Belgien for at afsone din udenlandske dom her.
- **Tilfælde 3:** uden din accept: hvis du skal afsone en straf i dit oprindelsesland, der er idømt på grundlag af en **europæisk arrestordre** udstedt af det land, du er statsborger i. Hvis du også skal afsone din dom i Belgien, venter Belgien med at sende dig tilbage til dit oprindelsesland, til du har udstået straffen i Belgien. Hvis du har din sædvanlige bopæl i Belgien, kan du bede Belgien nægte at efterkomme arrestordren, så du kan afsone straffen i Belgien i stedet for i dit oprindelsesland.

Kan jeg klage over beslutningen om at sende mig tilbage?

Ja, medmindre du frivilligt har indvilliget i at lade dig overføre.

Drejer det sig om en tilbagesendelse for at afsone en dom afsagt i Belgien i dit oprindelsesland (tilfælde 1), kan du anlægge et annullations- og udsættelsessøgsmål inden for en frist på 60 dage, for **Statsrådet (Conseil d'État)** eller med henblik på en retlig prøvelse af afgørelsen for en "hastesagsdommer" (**juge des référés**).

Når dit oprindelsesland har udstedt en europæisk arrestordre (tilfælde 2 og 3), foretager **undersøgelsesdommeren** en første undersøgelse, som senest 15 dage efter anholdelsen efterprøves af **den strafferetlige afdeling**. Du kan indgive en **appel** senest 24 timer efter forkyndelsen af kendelsen fra den strafferetlige afdeling til anklagekammeret (**chambre des mises en accusation**) (se [☞ f aktablad 3](#)). Du kan ligeledes klage over anklagekammerets (chambre des mises en accusation) afgørelse senest 24 timer efter forkyndelsen til kassationsretten.

Hvis jeg bliver dømt i Belgien, kan jeg så dømmes en gang til for det samme?

Nej.

Oplysninger om tiltale/straf

Vil oplysninger om straf og tiltale blive opført på min straffeattest?

Ja.

Hvordan og hvor opbevares disse oplysninger?

De lagres i en database i det centrale strafferegister ("Casier judiciaire central"), der administreres af Service public fédéral Justice.

Hvor længe opbevares disse oplysninger?

Politistrafte (1-7 dages fængsel, bøder på 1-25 EUR eller 20-45 timers samfundstjeneste) slettes fra strafferegistret efter tre år.

De øvrige straffe slettes aldrig. De kan dog udelades efter en rehabiliteringsprocedure.

Kan oplysningerne opbevares uden mit samtykke?

Ja.

Kan jeg protestere imod, at disse oplysninger bliver opbevaret?

Nej.

Hvem har adgang til min straffeattest?

De retlige myndigheder og politiet har ubegrænset adgang til den.

Strafferegistret må ikke forveksles med straffeattesten, som nogle offentlige forvaltninger eller personer (f.eks. arbejdsgivere) stiller krav om at se, og som ikke indeholder alle de oplysninger, der står i strafferegistret. Erklæringer om skyld, fængsling i højst seks måneder samt bøder på højst 500 EUR, eller som er idømt i forbindelse med en overtrædelse af færdselsloven uden frakendelse

af kørekort i over 3 år, slettes efter tre år og 25 dage efter strafudmålingen. En udsættelse eller prøveudsættelse af dommen opføres ikke på straffeattesten.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Sidste opdatering: 04/05/2012

5 – Overtrædelse af færdselsloven og andre mindre alvorlige forseelser

Den originale sprogudgave af denne side [nl](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog: [fr](#) er allerede oversat.

Hvordan behandles mindre alvorlige overtrædelser af færdselsloven?

Hvis det lokale politi konstaterer, at færdselsloven er blevet overtrådt, sender det en formular til ejeren af den bil, der er blevet noteret, for at finde ud af, hvem der kørte bilen på det pågældende tidspunkt. Anklagemyndigheden kan derefter, for at undgå at der bliver lagt sag an mod føreren af bilen (dig), give dig et bødeforlæg, således at du betaler et vist beløb via en bankoverførsel til skattemyndighederne (administration fiscale de la taxe ajoutée, de l'enregistrement et des domaines).

Hvis du betaler dette beløb, vil du ikke blive stillet for politiretten (tribunal de police) og derved risikere en større bøde og at skulle betale sagsomkostningerne. Bødeforlægget er imidlertid ensbetydende med, at du erkender at have overtrådt færdselsloven og er ansvarlig over for eventuelle ofre, hvis din overtrædelse har forårsaget skader for andre.

Hvem behandler disse overtrædelser?

Anklagemyndigheden ved politiretten kan foreslå disse forlig. Det er skattemyndighedernes afdeling for bødestraf, der administrerer de indbetalte beløb og informerer anklagemyndigheden om, at bøden er betalt.

Hvad er proceduren?

Bødeforlægget sendes anbefalet til overtræderen, eller det bliver afleveret personligt af en betjent. Betalingsfristen varierer fra 15 dage til 3 måneder, undtagelsesvis dog 6 måneder.

Hvilke sanktioner risikerer man?

Hvis du ikke betaler bøden eller nægter at modtage forlægget, indkalder anklagemyndigheden dig til politiretten, hvor du vil blive idømt en straf (bøde, fængsel, frakendelse af kørekort o.l.) i overensstemmelse med lovens bestemmelser.

Hvis jeg kommer fra en anden medlemsstat, vil jeg så også blive idømt disse sanktioner?

Ja.

Hvordan?

Den betjent, der noterer dig for overtrædelserne, giver dig et bødeforlæg.

Hvis du nægter at modtage det, kan han kræve, at du betaler den ved lov fastsatte minimumsbøde med det samme, idet det noterede køretøj ellers kan blive beslaglagt.

Hvis du ikke accepterer bødeforlægget, vil det faste beløb, du betaler, blive tilbagebetalt eller fratrukket den bøde, du eventuelt idømmes i politiretten.

Hvordan behandles andre mindre forseelser?

Forseelser som manglende betaling af parkeringsafgift eller manglende renholdelse af offentlig ejendom administreres af den kommunale forvaltning. Betaler du ikke din bøde, kan du blive stillet for den lokale fredsdommer (juge de paix).

Med hensyn til overtrædelser i forbindelse med skatter og afgifter, sikkerhed ved fodboldkampe, jernbanetraffic og anden offentlig transport findes der specialiserede forvaltningsenheder, som er ansvarlige for opkrævning af administrative bøder. Der findes forskellige muligheder for at klage til en civildommer.

Vil disse overtrædelser blive opført på min straffeattest?

Domme for alvorlige overtrædelser af færdselsloven opføres på straffeattesten. Administrative bøder og bøder i forbindelse med lov om fodbold figurerer ikke på straffeattesten.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Sidste opdatering: 04/05/2012